

Komunikacja i trening interpersonalny - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikacja i trening interpersonalny
Kod przedmiotu	06.4-WI-ArchKP-Kitrinter-S16
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura krajobrazu
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Elżbieta Turska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej, rozwijanie umiejętności interpersonalnych, uświadomienie własnych zasobów i ograniczeń w sferze komunikacji społecznej oraz potrzeby ciągłego rozwoju osobowego.

Wymagania wstępne

Formalne: brak

Nieformalne: brak

Zakres tematyczny

Wykład i ćwiczenia:

Zasady i przebieg procesu komunikacji – Schemat procesu komunikowania się Aktywne słuchanie, przekazywanie informacji zwrotnych Bariery komunikacyjne Komunikacja niewerbalna: - rodzaje komunikatów niewerbalnych - funkcje komunikatów niewerbalnych. Komunikacja inter- i intrapsychiczna w procesie rozwoju samoświadomości. Analiza transakcyjna i jej praktyczne zastosowanie. Asertywność jako jeden ze stylów komunikacji: Rozpoznawanie zachowań asertywnych, Budowanie komunikatów asertywnych. Budowanie obrazu własnej osoby na podstawie procesu grupowego. Rozwój umiejętności autoprezentacji. Wpływ grupy na funkcjonowanie społeczne (style pracy w grupie, grupowe i indywidualne podejmowanie decyzji). Style interpretacji sytuacji społecznych i komunikacji (optymistyczny i pesymistyczny). Znaczenie napięcia stresowego w procesie komunikacji interpersonalnej. Konflikty i sposoby rozwiązywania ich.

Metody kształcenia

metody podające: wykład informacyjny z wykorzystaniem technik multimedialnych

metody poszukujące: wypowiedzi uczestników na zadany temat, ćwiczenia sytuacji rzeczywistych w małych grupach, inscenizacje, gry symulacyjne, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	- K_W20 - K_W21	- kolokwium - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	- Wykład - Ćwiczenia
Student ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju	- K_W20 - K_W21	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - odpowiedź ustna	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i rozumieć się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	• K_U05	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • odpowiedź ustna	• Wykład • Ćwiczenia
Student wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej	• K_U05	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • odpowiedź ustna	• Wykład • Ćwiczenia
Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i osób współpracujących	• K_K01 • K_K02	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia
Student potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	• K_K04	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

- ćwiczenia: ocena aktywności na zajęciach (kryteria oceny: aktywny udział w wykonywaniu zadań, poprawność wykonywanych zadań z zakresu komunikacji i treningu interpersonalnego) – 60% oceny, ocena indywidualnie przygotowanych ćwiczeń rozwijających umiejętności komunikacyjne i interpersonalne (kryteria oceny; zgodność ćwiczenia z postawionym celem, oryginalność i twórczość, praktyczne zastosowanie w pracy z grupą) 40% oceny
- wykład: kolokwium pisemne: minimalny próg wymagań – uzyskanie 50% punktów z pracy pisemnej
- obecność

Na ocenę końcową składają się:

- ocena z kolokwium
- ocena zadań ćwiczeniowych oraz aktywności na zajęciach

Ocena końcowa jest średnią ważoną ocen wszystkich elementów składowych kształcenia (uwzględniającą jako wagę liczbę godzin w poszczególnych elementach).

Literatura podstawowa

1. Alberti R., Emmons M., 2007. Asertywność: sięgaj po co chcesz nie raniąc innych, Gdańsk
2. Griffin E., 2003. Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk
3. Jamrożek B., Sobczak J., 2000. Komunikacja interpersonalna, Poznań, Wydawnictwo eMPi
4. John S., 2009. Mosty zamiast murów, Warszawa
5. Król-Fijewska M., 1992. Trening asertywności, Warszawa
6. Król-Fijewska M., 2007. Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa
7. McKay M., Davis M., Fanning P., 2002. Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk

Literatura uzupełniająca

1. Egan G., 1986. Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny, Warszawa
2. Fensterheim H., 1999. Jak nauczyć się asertywności; nie mów tak gdy chcesz powiedzieć nie, Warszawa
3. Grun A., Robben R., 2006. Ustalać granice – szanować granice: aby nasze wzajemne relacje były udane, Kielce
4. Gut J., Haman W., 1995. Docenić konflikt: od walki i manipulacji do współpracy, Warszawa
5. Johnson D.W., 1986. Umiejętności interpersonalne i samorealizacja, Warszawa
6. King G., 2004. Umiejętności terapeutyczne nauczyciela, Gdańsk
7. Vopel K.W., 1999. Poradnik dla prowadzących grupy, Kielce
8. Zaborowski Z., 1997. Trening interpersonalny. Podstawy teoretyczne – procesy – techniki, Warszawa

Uwagi

Brak

